

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ

Dosar nr.
(.....)

Î N C H E I E R E

Ședința publică din data de 5 iulie 2022

Curtea constituită din:
PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR:
GREFIER:

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București este reprezentat prin **procuror**

Pe rol, se află judecarea cauzei penale având ca obiect apelurile declarate de **către inculpații** și împotriva sentinței penale nr..... din data de, pronunțată de Judecătoria, în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns apelantul inculpat, personal și asistat de apărător ales, avocat în substituirea apărătorului ales .. - conform delegației de substituție nr. emisă de Baroul - Cabinet Individual, lipsind apelantul inculpat, pentru care a răspuns apărătorul desemnat din oficiu, avocat, cu delegație pentru asistență judiciară obligatorie nr., aflată la fila 24 dosar și intimata parte civilă

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care;

Curtea, din oficiu, pune în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dacă, în situația unei infracțiuni comisă sub imperiul Noului Cod penal cu privire la care actul de sesizare a instanței a fost emis după intrarea în vigoare a deciziei CCR nr. 297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din data de 25 iunie 2018, *procesul verbal de aducere la cunoștință a calității de suspect și audierea în calitate de suspect, anterior intrării în vigoare a deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018, reprezintă acte de procedură întreruptive a cursului termenului de prescripție în sensul dispozițiilor art.155 alin.1 Cod penal*”, respectiv suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că este de acord cu admiterea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu întrebarea astfel cum a fost formulată de către instanță, apreciind că aceasta legătură cu soluționarea cauzei și este necesar a fi lămurită de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Apărătorii apelanților inculpați, având cuvântul pe rând, solicită admiterea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție și suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

CURTEA,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri pentru dezlegarea unei chestiuni de drept ,constată următoarele :

Judecătoria , prin sentința penală nr.....din data de , pronunțată în dosarul nr..... , a hotărât următoarele:

În baza art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. b) și d) C.pen., cu aplicarea art. 396 alin. 10 C.pr.pen. condamnă inculpatul, fiul lui, născut la data de, în sectorul, domiciliat în, sat, jud., CNP, la pedeapsa de **8 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat (fapta din , persoană vătămată

În baza art.40 alin.1 Cod penal, constată că infracțiunea ce face obiectul prezentei cauze este săvârșită în concurs real cu infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare, cu interzicerea a timp de 3 ani a drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a) și b), pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat în formă continuată, prin sentința penală nr..... din data dea Judecătoriei, definitivă prin decizia penală nr..... din data de a Curții de Apel

În baza art. 588 al.1 Cod procedura penală, raportat la art. 105 al.1 Cod penal, *anulează liberarea condiționată* aplicată inculpatului prin sentința penală nr. din data de a Judecătoriei, definitivă prin necontestare la data de și dispune executarea restului de 388 zile din pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. din data de a Judecătoriei, definitivă prin decizia penală nr..... din data de a Curții de Apel

În baza art.40 alin.1 Cod penal și art.39 alin.1 Cod penal, contopește pedeapsa aplicată prin prezenta sentință (8 luni închisoare) cu pedeapsă aplicată inculpatului prin sentința penală nr..... din data de a Judecătoriei, definitivă prin decizia penală nr..... din data de a Curții de Apel (3 ani închisoare) și aplică inculpatului pedeapsa principală cea mai grea, aceea de 3 ani închisoare, la care se adaugă sporul de 1/3 din pedeapsă stabilită prin prezenta sentință (2 luni și 20 de zile), **urmând ca inculpatul să execute în final pedeapsă principală rezultantă de 3 ani 2 luni și 20 de zile închisoare, pedeapsă ce va fi executată în regim de detenție.**

Aplică pedeapsa *complementară* dispusă prin sentința penală nr..... din data de a Judecătoriei, prevăzută de art. 66 alin. 1 C.pen., respectiv interzicerea exercitării, pentru o perioadă de 3 ani a dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și a dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, interzicerea aceluiași drepturi, cu titlu de pedeapsă *accesorie* urmând a opera conform art. 65 C.pen. pe durata prevăzută în același articol.

În baza art. 45 al.4 Cod penal scade din durata pedepsei complementare aplicată, perioada cuprinsă între data expirării termenului de supraveghere a liberării condiționate dispusă prin sentința penală nr. din data de a Judecătoriei, definitivă prin necontestare la data de 18.07.2018 și data pronunțării hotărârii de față.

În baza art. 45 alin. 5 C.pen. și art. 105 alin. 3 C.pen. restul de pedeapsă complementară aplicată prin sentința penală nr..... din data de a Judecătoriei, constând în interzicerea pe o perioadă de 3 ani a drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit. a) și b) C.pen., urmează a fi executată după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

În baza art. 45 al. 5 Cod penal aplică alături de pedeapsa rezultanta și pedeapsa accesorie, constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit. a) și b) C.pen. (stabilită prin sentința penală nr. din data de a Judecătorei), respectiv a dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, urmând a fi executată de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe și până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

În baza art. 72 alin.1 și art. 40 al. 3 Cod penal, deduce din pedeapsa rezultanta aplicată inculpatului durata reținerii de la data de la a arestării preventive de la data de la data de (conform deciziei penale nr. din data de a Curții de Apel), perioada executată din data de până în data de (data liberării condiționate dispusă prin sentința penală nr. din data de a Judecătorei).

În baza art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. b) și d) C.pen., cu aplicarea art. 41 alin. (1) C.pen. art. 43 alin. (5) C.pen. și art. 396 alin. 10 C.pr.pen. condamnă inculpatul, fiul lui, născut la data de, în com., jud., CNP:, recidivist, judecat în stare de deținere, la pedeapsa de **1 an închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat (fapta din, persoană vătămată

În baza art.40 alin.1 Cod penal, constată că infracțiunea ce face obiectul prezentei cauze este săvârșită în concurs real cu infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat în formă continuată, prin sentința penală nr. din data de a Judecătorei, definitivă prin decizia penală nr. din data de a Curții de Apel

În baza art.40 alin.1 Cod penal și art.39 alin.1 Cod penal, contopește pedeapsa aplicată prin prezenta sentință (1 an închisoare) cu pedeapsă aplicată inculpatului prin sentința penală nr. din data de a Judecătorei, definitivă prin decizia penală nr. din data de a Curții de Apel (5 ani și 6 luni) și aplică inculpatului pedeapsa principală cea mai grea, aceea de 5 ani și 6 luni închisoare, la care se adaugă sporul de 1/3 din pedeapsă stabilită prin prezenta sentință (4 luni), **urmând ca inculpatul să execute în final pedeapsă principală rezultantă de 5 ani și 10 luni închisoare, pedeapsă ce va fi executată în regim de detenție.**

În baza art. 72 alin.1 și art. 40 al. 3 Cod penal, deduce din pedeapsa rezultanta aplicată inculpatului durata reținerii, arestării preventive, precum și a perioadei executate, de la data de / la zi.

Anulează mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 564/2017 din data de 23.01.2018 emis de Judecătoria și dispune emiterea unui nou mandat de executare.

În baza art. 397 alin. 1 C.pr.pen., raportat la art. 1357 C.civ. și 1370 C.civ. cu referire la art.19 alin.1 C.pr.pen. și art.25 alin.5 C.pr.pen. admite acțiunea civilă și obligă inculpații, în solidar, la plata despăgubirilor civile către persoană vătămată în cuantum de 3 000 lei.

În baza art. 275 alin. (6) C.proc.pen., cheltuielile judiciare constând în onorariul avocatului, cu delegație pentru asistență judiciară obligatorie seria DAJOTR, nr. 14992 din data de, desemnat din oficiu pentru inculpatul, pentru faza judecătii, în cuantum de 868 lei, se avansează din fondurile Ministerului Justiției și rămân în sarcina statului.

În temeiul art. 274 alin.1 Cod procedură penală, obligă inculpații la plata sumei de 500 lei fiecare, reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat.

Prima instanță a avut în vedere următoarele:

Prin rechizitoriul nr. din data de Parchetului de pe lângă Judecătoria a fost trimis în judecată inculpații, cercetat în stare de arest în altă cauză, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de furt calificat, prev. de art. 228 alin. 1 – 229

alin. 1 lit. b) și d) C.pen. și, cercetat în stare de arest în altă cauză, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de furt calificat, prev. de art. 228 alin. 1 – 229 alin. 1 lit. b) și d) C.pen. cu aplic. art. 41 alin. (1) C.pen. și art. 43 alin. (5) C.pen.

În actul de sesizare s-a reținut că în noaptea de, inculpații și au pătruns prin efracție în locuința persoanei vătămate, din com., sat, jud., de unde au sustras două televizoare LCD, marca LG și o pompă submersibilă.

Prin încheierea nr. din data, judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. al Parchetului de pe lângă Judecătoria, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală privind pe inculpații și

În fața instanței, ambii inculpați au solicitat ca judecata să aibă loc doar în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece recunosc în totalitate faptele ce li se impută prin actul de sesizare a instanței, declarația acestora fiind consemnată și atașată la dosarul cauzei.

Constatând îndeplinite condițiile prevăzute de art. 349 alin. (2) C.proc.pen. raportat la art. 374 alin. (4) C.proc.pen., instanța a admis cererile inculpaților de judecare a cauzei potrivit procedurii simplificate și a procedat în consecință, judecând cauza numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Analizând materialul probator administrat în cursul urmăririi penale, instanța a reținut aceeași situație de fapt expusă în rechizitoriu și aceeași încadrarea juridică a faptei pentru care inculpații au fost trimiși în judecată.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel inculpații și

Prin **decizia Curții Constituționale nr.358 din 26 mai 2022 publicată în Monitorul Oficial nr.565 din 09.06.2022** s-a constatat că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal sunt neconstituționale.

Examenul de admisibilitate a sesizării:

Constată că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă, potrivit dispozițiilor art.475 Cod procedură penală, astfel:

Curtea este investită cu judecarea cauzei în apel iar, în conformitate cu art.552 Cod procedură penală, hotărârea instanței de apel rămâne definitivă la data pronunțării acesteia astfel că este îndeplinită condiția impusă de art.475 Cod procedură penală privind soluționarea cauzei în ultimă instanță.

Curtea, din oficiu, a identificat o **chestiune de drept**, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și anume: ” Dacă, în situația unei infracțiuni comisă sub imperiul Noului Cod penal cu privire la care actul de sesizare a instanței a fost emis după intrarea în vigoare a deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din data de 25 iunie 2018, *procesul verbal de aducere la cunoștință a calității de suspect și audierea în calitate de suspect, anterior intrării în vigoare a deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018, reprezintă acte de procedură întreruptive a cursului termenului de prescripție în sensul dispozițiilor art.155 alin.1 Cod penal ”*

De lămurirea acestei chestiuni depinde soluționarea pe fond a cauzei întrucât vizează însăși rezolvarea acțiunii penale

Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

Prioritar, Curtea apreciază necesară o scurtă reluare a problemelor teoretice ce țin de instituția prescripției răspunderii penale:

Necesitatea apararii sociale reclama o reactie prompta si inevitabila fata de orice infractiune savarsita prin tragerea la raspundere penala si sanctionarea infractorului. Eficienta constrangerii penale depinde de operativitatea cu care este realizată, scopul său fiind cu atat mai bine îndeplinit cu cât intervine la un moment cât mai apropiat de acela al săvârșirii infractiunii.

Aceasta impune descoperirea la timp a infractorilor și tragerea lor la raspundere penală, judecarea și condamnarea lor. Factorul timp este deci, esențial întrucât rezonanța socială a infractiunii în conștiința publicului, urmele, probele sunt proaspete și vii în memoria martorilor și a infractorului însuși.

Viata a aratat însă că nu întotdeauna tragerea la răspundere penală și pedepsirea infractorilor se pot face în timp util iar trecerea timpului produce consecințe care pot afecta utilitatea constrangerii penale.

În aceste situații, din rațiuni de politică penală, a fost reglementată instituția prescripției penale.

Ca institutie de drept penal, prescriptia răspunderii penale este o cauză care înlătură incidența legii penale, urmărirea, judecarea și condamnarea infractorului pentru o infractiune comisă datorită trecerii unui anumit termen de la săvârșirea acesteia, prevăzut de lege, în anumite condiții, termen în care nu a avut loc soluționarea cauzei privitoare la acea infractiune, printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

Potrivit **naturii sale juridice** prescripția răspunderii penale este pe planul dreptului penal o **cauză de stingere a răspunderii penale** iar pe planul dreptului procesual penal o **cauză care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale**. Aceasta înseamnă că încetează dreptul statului de a trage la raspundere penala pe infractor și a-i aplica o pedeapsă, prescripția operând ca o cauză cu generală aplicabilitate în cazul infractiunilor, cu excepția celor declarate de lege imprescriptibile.

În reglementarea prescripției **stabilirea termenelor reprezintă un element essential**. Termenele de prescripție sunt determinate în raport cu gravitatea infractiunilor exprimate în pedeapsa prevăzută de lege pentru infractiunea consumată.

Prin urmare, **legea reglementează expres termenele de prescripție** (art. 154 alin (1) Cod penal) și **calcularea termenelor de prescripție** (art. 154 alin (2) Cod penal).

Întrucât temeiul prescripției răspunderii penale îl constituie stingerea treptată a rezonanței sociale a faptei și uitarea ei odată cu trecerea timpului, tot prin lege a fost reglementată și **întreruperea cursului termenului de prescripție**, prin îndeplinirea, înăuntrul termenului de prescripție prevăzut de lege a unor acte care readuc în conștiința socială rezonanța faptei și sentimentul de insecuritate.

Prin îndeplinirea actelor de tragere la raspundere penală efectul extinctiv al prescripției răspunderii penale se amână, cu fiecare act întreruptiv fiind reluat cursul prescripției prin începerea curgerii unui nou termen de prescripție.

Codul penal anterior a reglementat întreruperea cursului termenului de prescripție prin dispozițiile art. 123 în conformitate cu care, curgerea termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act procesual care, potrivit dispozițiilor codului de procedura penală, trebuie să fie comunicat învinutului sau inculpatului.

Deci, nu orice fel de acte procesuale puteau întrerupe cursul prescripției ci numai acelea care trebuiau să fie comunicate învinutului sau inculpatului.

Astfel, conform reglementării din Codul penal anterior, doctrina penală a reținut că **acte de urmărire penală** cum ar fi punerea în mișcare a acțiunii penale, arestarea preventivă, efectuarea percheziției, prezentarea materialului de urmărire penală au efect întreruptiv și **acte de judecată penală** cum ar fi citarea inculpatului, comunicarea dispozitivului hotărârii, ascultarea inculpatului, rezolvarea unei cereri de către instanță, au de asemenea efect întreruptiv.

ne

itare

curru

de pi

en. A de

a care

Acest efect întreruptiv înseamnă neluarea în calcul a timpului scurs de la săvârșirea infracțiunii până la data efectuării actului întreruptiv și **începerea curgerii din nou a termenului de prescripție calculat de la data actului întreruptiv.**

Astfel, legea prevede că după fiecare întrerupere începe să curgă din nou termenul de prescripție.

Întreruperea prescripției privește fapta săvârșită și deci produce efecte în rem (față de toți participanții).

Întrucât prin efectuarea de asemenea acte cu efect întreruptiv termenul de prescripție se reia de la capăt deplasându-se data la care se împlinește termenul prevăzut pentru ca prescripția să producă efecte iar continuarea efectuării acestor acte ar face ca, în mod practic, termenul de prescripție prevăzut de lege să nu fie niciodată împlinit, prin lege, s-a prevăzut, în mod expres, ca **prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni dacă termenul de prescripție pentru acea infracțiune a fost depășit** (art.124 Cod penal anterior- prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut la art. 122 este depășit cu încă o dată - forma modificată prin Legea nr 63 din 17 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal."

Dispoziția este preluată de Noul Cod penal în art. 155 alin (4) în conformitate cu care **termenele prevăzute la art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.**

Întreruperea cursului prescripției răspunderii penal potrivit art.155 Noul Cod penal :

(1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe **prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză.**

(2) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.

(3) Întreruperea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere privește numai pe unii dintre ei.

(4) *Termenele prevăzute la art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.*

(5) Admiterea în principiu a cererii de redeschidere a procesului penal face să curgă un nou termen de prescripție a răspunderii penale.

Prin decizia nr.297 din data de 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial nr.518 din **25.06.2018** Curtea Constituțională a constatat că **soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art.155 alin.(1) din Codul penal, este neconstituțională.**

În esență, s-a reținut că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal instituie o soluție legislativă de natură a crea persoanei care are calitatea de suspect sau de inculpat o situație juridică incertă referitoare la condițiile tragerii sale la răspundere penală pentru faptele săvârșite.

Curtea Constituțională a reținut că prevederile art.155 alin.(1) din Codul penal sunt lipsite de previzibilitate și, totodată, contrare principiului legalității incriminării, întrucât sintagma „oricărui act de procedură” din cuprinsul acestora are în vedere și acte ce nu sunt comunicate suspectului sau inculpatului, nepermițându-i acestuia să cunoască aspectul întreruperii cursului prescripției și al începerii unui nou termen de prescripție a răspunderii sale penale.

In considerente, (paragraf.34) Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă anterioară, prevăzută la art.123 alin.1 din Codul penal din 1969, **îndeplinea condițiile de previzibilitate** impuse prin dispozițiile constituționale analizate în prezenta cauză, întrucât prevedea întreruperea cursului prescripției răspunderii penale doar prin

îndeplinirea unui act care, potrivit legii, trebuia comunicat, în cauza în care persoana vizată avea calitatea de învinuit sau inculpat.

Prin **decizia Curtii Constitutionale nr.358 din 26 mai 2022 publicată în Monitorul Oficial nr.565 din 09.06.2022** s-a constatat că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal sunt neconstituționale.

Curtea a constatat că, în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art.147 din Constituție, **pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.**

Curtea a constatat că o astfel de consecință este rezultatul nerespectării de către legiuitor a obligațiilor ce îi revin potrivit Legii fundamentale și a pasivității sale, chiar și în ciuda faptului că deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție semnalau încă din anul 2019 practica neunitară rezultată din lipsa intervenției legislative.

Curtea a subliniat că rațiunea care a stat la baza pronunțării Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 nu a fost înlăturarea termenelor de prescripție a răspunderii penale sau **înlăturarea instituției întreruperii cursului acestor termene**, ci alinierea dispozițiilor art.155 alin.(1) din Codul penal la exigențele constituționale.

Astfel, Curtea a observat că termenele de prescripție generală reglementate de dispozițiile art.154 din Codul penal nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale.

A aratat ca legiuitorul a nesocotit prevederile art.147 alin.(4) din Constituție, ignorând efectele obligatorii ale Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 cu consecința creării unui viciu de neconstituționalitate mai grav generat de aplicarea neunitară a textului de lege „cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea”, care, în mod evident, nu prevede niciun caz de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale. Pentru restabilirea stării de constituționalitate este necesar ca legiuitorul să clarifice și să detalieze prevederile referitoare la încetarea cursului prescripției răspunderii penale, în spiritul celor precizate în considerentele deciziei anterior menționate.

Prin **Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.71/2022** publicată în Monitorul Oficial nr.531 din 30 mai 2022 s-a intervenit și **s-a statuat că:** la articolul 155 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză care, potrivit legii, trebuie comunicat suspectului sau inculpatului."

Curtea subliniază că, în toate explicațiile teoretice ale codului penal român, în cursuri și comentarii pe temă, la care s-a aliniat, în mod constant și necontroversat practica judiciară, mari penaliști ai timpului de la remarcabilul Vintilă Dongoroz la Vasile Papadopol, George Antoniu, Costică Bulai **întreruperea cursului termenului de prescripție a fost privită ca o cauză legală, obligatorie și absolută.**

S-a arătat că întreruperea cursului prescripției este **legală** întrucât actele întrerupătoare sunt expres prevăzute de lege, **obligatorie**, pentru că- dacă s-au efectuat acte întreruptive de prescripție, organele judiciare sunt obligate a le recunoaște efectul întrerupător și **absolută**, în sensul că produce efecte în cazul tuturor infracțiunilor pentru care răspunderea penală poate fi prescrisă.

Astfel, în toate cazurile, legea a prevăzut expres că au efect întreruptiv de prescripție actele care se comunică învinuitului sau inculpatului.

Pentru a ști în privința căror anume acte există obligația de comunicare **doctrina- în mod unanim- a făcut trimitere la dispozițiile codului de procedură penală.**(Vintilă Dongoroz,Explicații teoretice ale codului penal român, vol.2 ediția a II-a revizuită.Editura Academiei Române, București 2003- filele 345 și urm; Vasile Papadopol,George Antoniu, Codul penal comentat și adnotat,Editura științifică,București 1972, filele 641 și urm).

O primă observație care se impune este aceea că textul art.155 alin(1) Cod penal a fost declarat neconstituțional întrucât era lipsit de previzibilitate și claritate în privința actelor cu efect întreruptiv.

A doua observație este aceea că termenul maxim de prescripție la care se poate ajunge prin întreruperea cursului prescripției ca și efectele întreruperii cursului prescripției-alin (2) , alin(3) și alin (4) ale art.155- **au rămas în fondul activ al legislației și nu sunt afectate de deciziile Curții Constituționale.**

Curtea constată că, în considerentele deciziei (paragraful 68) instanța de contencios constituțional a arătat că, deși a sancționat soluția legislativă prevăzută de art. 155 alin. (1) din Codul penal deoarece aceasta prevedea că se poate întrerupe cursul prescripției prin efectuarea de acte procedurale care nu sunt cunoscute suspectului sau inculpatului, prin comunicare sau prin prezența acestuia la efectuarea lor, Curtea nu a impus ca toate actele care se comunică suspectului sau inculpatului sau toate actele care presupun participarea suspectului sau inculpatului să fie privite ca acte care sunt apte să întrerupă cursul prescripției răspunderii penale, stabilirea acestora intrând în competența legiuitorului, **cu condiția esențială ca acestea să îndeplinească exigențele menționate de către instanța de contencios constituțional.**

În opinia Curții, luând în considerare că până la apariția deciziilor Curții Constituționale referitoare la întreruperea cursului termenului de prescripție, în mod constant și necontroversat, s-a considerat că actele care trebuie comunicate învinutului/ suspectului sau inculpatului precum și actele efectuate în prezența acestora (creația doctrinei) **au efect întreruptiv de prescripție,**

Având în vedere considerentele pe care s-a întemeiat decizia 358/2022 din 26 mai 2022, procesul verbal de aducere la cunoștință a calității de suspect și audierea în calitate de suspect, anterior intrării în vigoare a deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018,constituie acte întreruptive a cursului termenului de prescripție întrucât aceste acte relevă în mod clar și previzibil existența și persistența acțiunii de tragere la răspundere penală a inculpatului.

Previzibilitatea și claritatea sunt asigurate prin aceea că inculpatul, în acest mod, cunoaște că reacția socială față de faptă și făptuitor își urmează cursul, că fapta și făptuitorul ” se găsesc încă sub obiectivul conștiinței sociale” și deci nu sunt realizate condițiile pentru ca făptuitorul să fie scutit de răspundere penală.

Pentru aceste considerente, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casați și Justiție, iar potrivit art.476 alin(2) Cod penal va suspenda pronunțarea asupra cauzei până la soluționarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art.476 alin(1) raportat la art.475 Cod procedură penală, din oficiu, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în situația unei infracțiuni comisă sub imperiul Noului Cod penal cu privire la care actul de sesizare a instanței a fost emis după intrarea în vigoare a deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din data de 25 iunie 2018, *procesul verbal de aducere la cunoștință a calității de suspect și audierea în calitate de suspect, anterior intrării în vigoare a deciziei CCR nr.297 din 26 aprilie 2018 publicată în Monitorul Oficial din 25 iunie 2018, reprezintă acte de procedură întreruptive a cursului termenului de prescripție în sensul dispozițiilor art.155 alin.1 Cod penal*"

În temeiul art.276 alin(2) Cod procedură penală **suspendă cauza până la pronunțarea hotărârii prealabile** pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din data de 05 iulie 2022.

PREȘEDINTE,

.....

JUDECĂTOR,

.....

GREFIER,

.....